



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1030/24
28.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, са вишим саветником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА (АА)**, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ, решавајући по жалби браниоца окривљеног АА (АА), адвоката Радојка Денића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву К бр.13/24 од 18.07.2024.године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца АА, адвоката Радојка Денића, донео је дана 28.11.2024. године,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА (АА), адвоката Радојка Денића, а пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.13/24 од 18.07.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К бр.13/24 од 18.07.2024.године окривљени АА (АА) је оглашен кривим да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 11.02.2024.године, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Првостепеном пресудом према окривљеном АА (АА) на основу одредбе члана 87 КЗ изречена је мера безбедности одузимање предмета и то један новчаник браон боје у коме се налази картица "Zirat bankasi" издата на име АА (АА), једна картица црне боје са натписом "Shop & Fly2 издата на име АА (АА), једна картица жуте боје са натписом "Aixess" издата на име АА (АА), једна картица сиве боје са натписом "Word platinum" издата на име АА (АА), једна картица плаве боје са натписом "Denis bank" издата на име АА (АА), једна картица зелене боје са натписом "paracard" и "love bonus" издата на име АА (АА), једна картица Visa плаве боје са натписом "Yapi kredi", једна картица плаве боје са натписом "Bankkartim" издата на име АА (АА), једна картица беле боје са натписом "en car" издата на име АА (АА), једна картица жуте боје са натписом "Extrempark", један слот за СИМ картицу оператера Vodafone серијског броја ..., седам фотографија лица, папир издат на име АА (АА) од стране "Surculet icin saglik raporu", једна картица зелене боје са натписом "Elysium soul", једна картица за превоз издата на име АА (АА) од стране "Toplu tasima araci", шест штампаних докумената у формату А4 од чега четири са заглављем "booking.com", два са заглављем "Electronic Bilet Yolcu Seuahat Belgesi", једна пвц картица серијског броја... са натписом "Turkiyu cumhuriyeti", једна новчаница у апоену од 10 (десет) турских лира, једна новчаница у апоену од 10,00 (десет) динара, једна новчаница у апоену 100,00 (сто) динара, две новчанице у апоену од по 200,00 (двеста) динара, три новчанице у апоену од по 2.000,00 (две хиљаде) динара и 11 металних новчића у апоену од по 1 (једне) турске лире, 1 метални новчић у апоену од 50 (педесет) турских лира, два уговора издата од страна рент-а-кар агенције "Hard renta car" доо, један уговор броја Но 0210/24 -01, издат дана 10.02.2024.године на име АА (АА) са датумом враћања 20.02.2024.године, други уговор са датумом враћања 09.02.2024.године, један мобилни телефон црвено-црне боје у неутврђеном стању, неутврђеног модела марке "Infinix", један мобилни телефон марке "Iphone" црвено-црне боје са провидном маском у неиспитаном стању, неутврђеног модела, један "power bank" пуњач беле боје са два USB C улаза и један микро USB улаз са ознаком на ужом делу 2.000 mас3.6 V и ознаком на ширем делу "ni", један упаљач беле боје марке "Qihang" модела "QH-Z 06" у неиспитаном стању, један "power bank" пуњач бели са црним екраном на себи марке "Wekome" model "WP-09" са четири кабла у неиспитаном стању, један ручни сат златне боје са црном гуменом наруквицом са натписом на задњој страни "Time ist 1990" у неиспитаном стању, две бежичне слушалице у пвц кутији непознатог произвођача у неутврђеном стању, једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 50 евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ..., једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја ... и једна новчаница у апоену од 20 (двадесет) евра серијског броја

Првостепеном пресудом окривљени АА (АА) је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати у корист буџетских средстава Вишег суда у Ваљево износ од 674.945,00 динара, а у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљево износ од 166.306,97 динара, док је на име паушала обавезан да плати суду

износ од 12.000,00 динара, а све у корист буџетских средстава у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА (АА), адвокат Радојко Денић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о мери безбедности и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе и према окривљеном укине притвор. У жалби је бранилац ставио захтев да буде обавештен о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр.1088/24 од 01.10.2024.године предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА (АА), адвоката Радојка Денића и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству његовог браниоца окривљеног АА (АА), адвоката Радојка Денића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбом и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА (АА), адвоката Радојка Денића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и указује да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, као и дати закључак првостепеног суда да је окривљени у намери прибављања имовинске користи омогућио недозвољен транзит кроз Републику Србију према државној граници са Босном и Херцеговином лицима држављанима Сирије чија су имена наведена у изреци пресуде. Супротно овом образложењу пресуде одбрана сматра да намера окривљеног за прибављање противправне имовинске користи није доказана, при чему се побијана пресуда заснива на чињеницама које нису утврђене ван сваке разумне сумње, него на посредним чињеничним закључцима које првостепени суд изводи на основу разлике у исказима окривљеног у преткривичном поступку и на главном претресу, иако се ради о чињеницама које нису битне за доношење закључка о постојању или непостојању намере код окривљеног. Надаље, за новац који је затечен у торби у гепеку аутомобила у износу од 250 евра, такође нема довољно доказа да се ради о новцу окривљеног, јер у торби у којој се налазио новац није затечен ниједан документ, нити пак иједна друга ствар која би недвосмислено указала да се ради о торби и новцу који припада окривљеном, а још мање да се ради о новцу који је наводно наплаћен за услугу превоза страних држављана. Дакле, све наведено упућује на закључак да на основу свих околности конкретног случаја не произилази као основан закључак првостепеног суда да је на страни окривљеног постојала намера за прибављање имовинске користи у виду новчане надокнаде за транзит у висини од 250 евра, како то првостепени суд

закључује у побијаној пресуди, при чему у побијаној пресуди нису дати разлози ни о томе да ли су лица која су превожена од стране окривљеног, имала намеру да остану у Републици Србији и ту затраже азил, или пак радну дозволу, или се ради о лицима која се у транзиту превозе кроз Републику Србију ради преласка државне границе и одласка у друге земље ван територије Републике Србије, што све надаље доводи у питање правилност и законитост побијане одлуке и указује да се чињенично стање за сада није могло са сигурношћу испитати у овој кривичноправној ствари.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА (АА) првостепени суд је након свестране оцене и анализе изведених доказа ценећи одбрану окривљеног и писане доказе, одлучне чињенице, као и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињеничноправни закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, који се изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводе у сумњу јер се фактички истима само понавља изнета одбрана окривљеног, која је била предмет свестране оцене и анализе од стране првостепеног суда.

Чињенично стање ближе описано у изреци побијане пресуде првостепени суд је утврдио делимично на основу одбране окривљеног АА (АА) и на основу писаних доказа у списима предмета који су детаљно наведени у образложењу побијане пресуде страна 5. Првостепени суд је прихватио део одбране окривљеног у којој се изјаснио када је и одакле допутовао и то из Турске први пут у Републику Србију, у Београд, да је у Агенцији “Hard rent a car” д.о.о. у Београду дана 10.02.2024. године изнајмио моторно возило марке “Рено Клио” регистарских ознака ... и закључио уговор о изнајмљивању наведеног возила на своје име на период од 10.02.2024. године до 20.02.2024. године, након чега се запутио на аутобуску станицу у Београду, што произилази из GPS уређаја за наведено путничко возило, да је у то возило примио њему непознате особе ради превоза у правцу ка граници са Републиком Босном и Херцеговином, а преко Ваљева јер су исти и заустављени у селу Причевић. У преосталом делу одбрану окривљеног АА (АА) првостепени суд правилно није прихватио, с обзиром да је неуверљива, нелогична и у супротности са другим изведеним доказима на основу којих је првостепени суд као неспорно утврдио чињенично стање. Окривљени АА (АА) је у току истраге навео да је доласком у Београд сео у један кафић у близини хотела који је изнајмио за боравак у Београду, да су му пришла два непозната лица и питала га за помоћ да их превезе на једно место ван Београда, тврдећи да када је пристао да их превезе да су се поред те двојице појавила још три лица, пошто није имао места у возилу молили су га да једног прими у гепек возила што је он пристао и тако су кренули из Београда. На главном претресу окривљени АА (АА) је изменио своју одбрану у том делу наводећи да су му пришла два лица која су причала на турском језику и замолила га да их превезе ван Београда, али да није тачно да их је било пет, већ четири, да су сели у ауто, да су своје торбе ставили позади у гепек, и да он уопште није видео када је пета особа ушла у гепек, већ да је тек по заустављању возила од стране полиције у селу Причевић опазио да има још један човек у гепеку. Овакаву одбрану окривљеног првостепени суд није прихватио, правилно налазећи да је неуверљива и очигледно дата у покушају да окривљени умањи своју кривицу и одговорност за превоз тих лица, наводећи на главном претресу да их уствари није

било пет, односно да он није видео тог петог, не појашњавајући моменат када је и како то лице могло да уђе у гепек возила, а да он не примети, посебно што се изјаснио да су ова друга лица ставила своје путне торбе позади у гепек.

Осим тога нелогичан је и неуверљив део одбране окривљеног АА (АА) у којој је навео да је први пут дошао у Србију ради туристичког путовања и да је пре него што се сместио у хотел одмах по доласку на молбу њему непознатих лица, иста вози ван Београда, укупно 320 километара, не знајући где треба да их вози на непознату локацију, у ноћним условима, не питајући притом та лица ко су, одакле су, већ пристаје да их на њихову молбу вози на дату релацију само зато што говоре турски језик и то без икакве надокнаде, па чак ни за гориво, а ни за услугу самога превоза правдајући то чињеницом да је у Турској такав обичај да једни друге помажу када треба. По оцени Апелационог суда правилан је закључак првостепеног суда да је нелогично да неко први пут дође у непознату земљу и одмах пристане да непознате људе вози на непознату локацију и то у ноћним условима, а да се претходно није сместио у хотел, нити је са собом понео личне ствари, већ је чак и своју торбу заборавио у кафићу где је сео на пиће по доласку у Београд.

Што се тиче новца који је пронађен код окривљеног он је у својој одбрани навео да је имао нешто новца у лирама и динарама, као и банкарске картице са којима је имао намеру да плаћа боравак у Србији, да новца у еврима није имао код себе, али овај део одбране окривљеног првостепени суд правилно није прихватио, с обзиром да је у гепеку возила којим је управљао окривљени пронађен новац у износу од 250 евра у апоенима од по 20 евра и једна новчаница у апоену од 50 евра, с тим да и сам окривљени наводи да је полицијац приликом прегледа торбе у гепеку возила извадио тај новац и показао му, али да је он негирао да је то његов новац. Међутим, окривљени је након привођења у полицији потписао потврду о привремено одузетим предметима за које предмете окривљени не спори да су његови осим наведеног новца. У вези са изнетим окривљени је у својој одбрани навео да су држављани Сирије који су били у његовом возилу након заустављања од стране полиције узели своје торбе из гепека, потом су одведени са лица места, али да је у гепеку остала још једна торба која није његова, па ни новац који је пронађен у тој торби, али је првостепени суд овакве наводе одбране окривљеног оценио као нелогичне и нејасне, јер управо као што је и навео у својој одбрани, та лица, држављани Сирије су по изласку из возила узели своје ствари, те свакако не би оставили новац у његовом возилу, што све указује да је наведену суму новца окривљени примио од тих лица као накнаду за превоз изнајмљеним возилом.

Првостепени суд је имајући у виду све нелогичности које су дате у одбрани окривљеног АА (АА) у току истраге, а потом и на главном претресу извео правилан закључак да је окривљени у намери да прибави имовинску корист за себе на описани начин извршио радњу извршења кривичног дела које му се ставља на терет, будући да је нејасно и неуверљиво од стране окривљеног наведено у одбрани да је то учинио само зато што су та лица знала турски језик и тражила му превоз на непознату локацију, да је он то учинио без икакве надокнаде у непознатој земљи у коју је тек стигао, да се притом није сместио ни у хотел који је резервисао, да је мењао своју одбрану у погледу броја лица која је повезао, да су му рекли да се баве грађевинским пословима у њему непознатом месту, не тражећи никакав документ од тих лица, при чему је опште позната чињеница да су задњих година велике миграције из азијских

земаља ка западној Европи и да велики број лица нелегалним путем прелази из тих земаља у Републику Турску, Бугарску ка Србији, па окривљени и поред тога никога ништа није питао већ је кренуо на пут са непознатим лицима и потом био заустављен у месту Причевић где је у гепеку возила по одвођењу држављана Сирије од стране полиције затечена и торба са новцем за коју негира да је његова, претходно тврдећи да та лица нису имала новац код себе, при чему су наведена лица након хапшења окривљеног спроведена пред Прекршајни суд, с обзиром да код себе нису имали ни један документ за личну идентификацију, нити пасош, па ни било који основ да бораве на територији Републике Србије, да су се возилом којим је управљао окривљени кретали из Београда у правцу граничног прелаза Републике Босне и Херцеговине, да такво кретање указује на очигледну намеру нелегалног транзита преко Републике Србије и да намера Сиријских држављана није ни била да бораве у Републици Србији, будући да су након изрицања новчане казне од стране Прекршајног суда упућени у КПЗ Ваљево ради издржавања казне затвора у трајању од 50 дана и да су убрзо након тога казне уплаћене, да су Сиријски држављани упућени у прихватне Центре за азил у Сјеници и Тутину, након чега су сва та лица и напустила Републику Србију у периоду од 13.02.2024.године до 19.02.2024.године. Имајући у виду напред изнето и по оцени Апелационог суда правилан је закључак првостепеног суда да није могао да прихвати одбрану окривљеног АА (АА) коју је претходно детаљно анализирао, с обзиром да је његова одбрана неуверљива и нелогична, у супротности је са писаним доказима који су правилно од стране првостепеног суда прихваћени као релевантни и на основу којих је утврдио чињенично стање у овој кривичноправној ствари за коју у образложењу побијане пресуде, насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног првостепени суд дао довољне јасне детаљне и аргументоване разлоге.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА (АА), адвоката Радојка Денића, првостепена пресуда се побија и због одлуке о изреченој мери безбедности одузимања предмета, из члана 87 став 1 КЗ, тако што се истиче да предмети који су наведени у изреци побијане пресуде не испуњавају услове из члана 87 став 1 КЗ за примену мере безбедности одузимања предмета, осим предмета помоћу којег је дошло до извршења кривичног дела, а ради се о моторном возилу којим су лица страни држављани Сирије превожени, односно то је предмет којим је био омогућен транзит преко територије Републике Србије, док сви остали предмети који су наведени у изреци побијане пресуде, не испуњавају услове за одузимање у смислу наведене одредбе.

По оцени Апелационог суда у Београду првостепени суд је што се тиче одлуке о изреченој мери безбедности одузимања предмета из члана 87 став 1 КЗ у образложењу побијане пресуде на страни 14 дао разлоге због којих је наведене предмет одузео, правилно налазећи да је њихово одузимање у смислу одредбе члана 350 став 3 ЗКП по закону обавезно, јер се ради о предметима који су употребљени за извршење кривичног дела, па су у том делу супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА (АА), оцењени као неосновани и којима се не доводи у питање правилност и законитост побијане одлуке.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао по службеној дужности због одлуке о кривичној санкцији у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП по жалби браниоца окривљеног АА (АА), будући да се жалбеним наводима браниоца првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и

повреде кривичног закона.

По оцени Апелационог суда у Београду првостепени суд је приликом одлучивања избора и врсте кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА (АА) имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и да њена висина буде правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да до сада није осуђиван, да је породичан човек, док од отежавајућих околности на страни окривљеног није било. Првостепени суд је ценећи све олакшавајуће околности на страни окривљеног, а у одсуству отежавајућих околности окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 године коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, правилно налазећи и по оцени Апелационог суда да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичне санкције из члана 4 став 2 КЗ, при чему је првостепени суд приликом доношења одлуке о казни имао у виду одредбу члана 57 став 2 КЗ којом су таксативно наведена кривична дела за која се не може ублажити казна међу која спада и кривично дело из члана 350 став 3 и 4 КЗ, за које је окривљени оглашен кривим у овој кривичноправној ствари, па је имајући у виду цитирану одредбу Кривичног законика правилан закључак првостепеног суда да се за предметно кривично дело за које је окривљени оглашен кривим не може ублажити казна, већ се окривљеном мора изрећи казна у оквиру казне прописане за ово кривично дело, које разлоге првостепеног суда у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основну одредбе члана 457 ЗКП.

Виши саветник - записничар
Тања Славковић,с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић